

Genesis / בראשית - According to Dead Sea Scrolls Manuscripts Combined

Chapter 1

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:

2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:

3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:

4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:

5 ויקרא אלהים לאור יומם ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:

7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן:

8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

9 ויאמר אלהים יקוו¹ המים מתחת השמים² אל מקוה³ אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקוו המים מתחת

השמים למקוהו ותרא היבשה⁴:

10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב:

---

¹ 4QGen^b, Mas, LXX: *be gathered*. 4QGen⁹ has the variant spelling יקאו. Due to this just being a spelling variant, there's no change of meaning to the text.

² 4QGen^b, Mas: *the heavens*. 4QGen⁹ reads לשמים meaning *to the heavens*. As this is being read in conjunction with the previous word מתחת, it changes the meaning from *under the heavens* to *underneath the heavens*.

³ 4QGen^{h1}, LXX: *gathering*. Masoretic and 4QGen^b read מקום meaning *place*. Not a great change of meaning; two different nouns are being employed to refer to similar things, although one focuses on the completion of the command *be gathered*.

⁴ 4QGen^k, LXX: *And the waters under the heavens were gathered to their gatherings; and the dry land appeared*. 4QGen^b, 4QGen⁹, 4QGen^{h1}, Masoretic, and the Samaritan Pentateuch (SP) omit these words. This was done either due to homoeoteleuton (ויקוו starts of similarly to ויקרא of v10), or omitted as superfluous.

11 ויאמר אלהים תדשא הארצ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן:

12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב:

13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי⁵:

14 ויאמר אלהים יהי מארות⁶ ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו⁷ לאתות⁸ ולמעדים ולימים ולשנים:

15 והיו למארות⁹ ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:

16 ויעש אלהים את שני המארות¹⁰ הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטון¹¹ לממשלת הלילה ואת הכוכבים:

17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ:

⁵ 4QGen^b, Mas: *third* (plene spelling). 4QGen^g reads the defective spelling שלשי.

⁶ 4QGen^g, 4QGen^k: *Lights* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic read מארת, which is either a defective spelling, or possibly represents an early development in the forming of noun-forms. The suffix -ות is what is usually attached to feminine nouns to make them plural compared to singular, however the vowel ו may not necessarily be used.

⁷ 4QGen^b, 4QGen^k, SP, Mas: *and let them exist*. 4QGen^g reads ויהיו meaning *and they were*. Slight change of tense, one indicating what something will be in the future; the other indicating what they actually exist as.

⁸ 4QGen^g, 4QGen^k: *signs* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic read לאתת. The same principle for the endings of feminine nouns, discussed in [footnote 6](#), apply here too.

⁹ 4QGen^k: *lights* (plene spelling). 4QGen^b reads למארת (as in v14), and the Masoretic reads למאורת. All of them display differences of spelling - with the inclusion of omission of the vowel ו. You'll see this throughout the writings found among the Dead Sea Scrolls.

¹⁰ 4QGen^g: *lights* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic read המארת. See [footnotes 6](#), [8](#), and [9](#).

¹¹ 4QGen^g: *the smaller* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic have the defective spelling הקטן.

18 ולמשול¹² ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך¹³ וירא אלהים כי טוב:
 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:
 20 ויאמר אלהים ישרוצו¹⁴ המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:
 21 ויברא אלהים את התנינים¹⁵ הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם¹⁶ ואת כל
 עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב:
 22 ויברך אותם¹⁷ אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירבה¹⁸ בארץ:
 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:
 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן:
 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב:

¹² 4QGen⁹: *to rule* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic have the defective spelling ולמשל.

¹³ 4QGen^d: *the darkness* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic have the defective spelling החשך.

¹⁴ 1QGen: *let them swarm* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic have the defective spelling ישרצו. With their vowel system, the Masoretes usually pointed the ר in ישרצו as רַ or רְ, to give the pronunciation *re*, and only once did they point it in ישרצו to read ר pronounced *ro* (Eze. 47:9). From the spelling seen in 1QGen, it is quite probable that the Masoretes were wrong in their vowel pointing for ישרצו.

¹⁵ 4QGen^d, 4QGen⁹: *reptiles* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic have the defective spelling התנינם. Like with the suffixes to feminine nouns (see [footnote 6](#)), the suffixes to masculine nouns to make them plural is usually ים, but the י can be dropped and ם can be used by itself. We usually find in the Dead Sea Scrolls manuscripts that the plene ('full') forms of words are preferred to the defective spelling seen in later manuscripts, including those produced by the Masoretes.

¹⁶ 4QGen^d: *to their kinds* (plene spelling?). 4QGen^b and Masoretic read למיניהם. The issue here is the fact that we could just have a change of spelling (inclusion/omission of vowel ם), or the singular noun מיין is here actually a plural, with the -יהם ending following conventional Hebrew syntax for plural masculine nouns with a pronominal suffix.

¹⁷ 4QGen^d: *them* (plene spelling). 4QGen^b and Masoretic have the defective spelling אתם.

¹⁸ 4QGen⁹, SP: *they shall*. 4QGen^b and Masoretic read ירב meaning *let them*.

26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ:

27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:

28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכיבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ:

Verses 29-31 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 2

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:

2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:

3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

Verses 4-5 not extant among Dead Sea Scrolls

6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה:

7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה:

Verses 8-13 not extant among Dead Sea Scrolls

14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת:

15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה:

16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל:

17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו:

19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:

Verses 20-25 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 3

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה האף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן:

2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל:

Verses 3-10 not extant among Dead Sea Scrolls

11 ויאמר מי הגיד לך כי ערום אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת:

12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל:

13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:

14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כול ימי חיך:

Verses 15-24 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 4

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

2 ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה:

3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו:

5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו:

6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:

7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה

תמשל בו:

8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו:

9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי:

10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה:

11 וערה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך:

Verses 12-26 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 5

Verses 1-12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:

Verses 14-32 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 6

Verses 1-12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ:

14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר:

15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה:

16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה:

17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע:

18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך:

19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבהי להחית אתכה זכר ונקבה יהיו:

20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למיניהם שנים מכל יבאו אליך להחיות:

21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה:

Verse 22 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 7-11 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 12

Verses 1-3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן:

5 ויקח אברם ??????? אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:

Verses 6-20 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 13-19 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 17

Verses 1-11 not extant among Dead Sea Scrolls

12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לזרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא:

13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם:

15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה:

16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו:

18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך:

19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם

לזרעו אחריו:

Verses 20-27 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 18

Verses 1-19 not extant among Dead Sea Scrolls

20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:

21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה:

22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה:

24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה:

25 חללה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:

Verses 26-33 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 19

Verses 1-26 not extant among Dead Sea Scrolls

27 וישכם אבשרהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה:

28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן:

Verses 29-38 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 20 - 21 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 22

Verses 1-12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:

14 ויקרא אברהם את שם המקום ההוא אלהים יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:

Verses 16-24 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 23

Verses 1-16 not extant among Dead Sea Scrolls

17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב:

18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו:

19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען:

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 24

Verses 1-21 not extant among Dead Sea Scrolls

22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם:

Verse 23 not extant among Dead Sea Scrolls

24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור:

Verses 25-67 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 25 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 26

Verses 1-20 not extant among Dead Sea Scrolls

21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה:

22 ויעתק משם ויחפר באר אחרית ולוא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ:

23 ויעל משם באר שבע:

24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי:

25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויטי שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר:

26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו:

27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם:

28 ויאומרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך:

Verses 29-35 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 27

Verses 1-37 not extant among Dead Sea Scrolls

38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך:

39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:

42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך:

43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה:

Verses 44-46 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapters 28 - 31 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 32

Verses 1-29 not extant among Dead Sea Scrolls

30 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם:

Verses 31-32 not extant among Dead Sea Scrolls

33 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

Chapter 33

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות:

Verses 2-20 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 34

Verses 1-4 not extant among Dead Sea Scrolls

5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם:

6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו:

7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה:

Verse 8 not extant among Dead Sea Scrolls

9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם:

10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה:

Verses 11-16 not extant among Dead Sea Scrolls

17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו:

18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור:

19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:

20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר:

21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם:

Verses 22-29 not extant among Dead Sea Scrolls

30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי:
31 ויאמרו הכזונה יעשה את אח'תנו:

Chapter 35

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך:

Verses 2-3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם:

5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:

6 ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו:

7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו:

8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות:

9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו:

10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל:

Verses 11-16 not extant among Dead Sea Scrolls

- 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן:
- 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
- 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם:
- 20 ויצב יעקב מצבה קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום:
- 21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר:
- 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר:
- 23 בני לאה בכור יעקב ראובן שמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן:
- 24 בני רחל יוסף ובנימן:
- 25 בני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
- 26 בני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדה¹⁹ לו בפדן ארם:
- 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק:
- 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה:
- 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

Chapter 36

1 ואלה תלדות עשו הוא אדום:

---

¹⁹ 4QGen-Exod^a: *she bore*. SdeirGen and Masoretic read ילד meaning *was* (singular) *born*. The LXX and SP have *were* (plural) *born*. The best reading that account for the rest is that of 4QGen-Exod^a, which references back to Zilpah. During transmisison of the text, the final ה was omitted (probably by accident), to which the LXX and SP attempted to correct to have ילד be grammatically correct references to בני/sons.

- 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילן החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי:
3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל:
5 ואהלבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען:
6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו:
7 כי היה רכושם רב משבת יחזו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם:
8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
9 ואלה תולדת עשו אבי אדום בהר שעיר:
10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו:
11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז:
12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו:
13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו:
14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח:
15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוףאומר אלוף צפו אלוף קנז:
16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה:
17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:

Verse 18 not extant among Dead Sea Scrolls

19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום:

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום:

22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע:

Verse 23 not extant among Dead Sea Scrolls

24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו:

25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה:

26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן:

27 אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן:

Verses 28-34 not extant among Dead Sea Scrolls

35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית:

36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה:

37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר:

Verses 38-42 not extant among Dead Sea Scrolls

43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:

Chapter 37

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:

2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם:

Verses 3-4 not extant among Dead Sea Scrolls

5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו:

6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:

Verses 7-21 not extant among Dead Sea Scrolls

22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו:

23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו:

24 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:

25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה:

26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו:

27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו:

28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה:

29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו:

30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:

Verses 31-36 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 38 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 39

Verses 1-10 not extant among Dead Sea Scrolls

11 ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית:

12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:

13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה:

14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:

15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה:

16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:

17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי:

18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:

19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:

20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר:

21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר:

22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר הבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה:

23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח:

Chapter 40

1 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים:

Verses 2-17 not extant among Dead Sea Scrolls

18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם:

19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך:

20 ויהי ביום השלישי יום הולד את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו:

21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה:

22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף:

23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:

Chapter 41

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד²⁰ על היאר:

2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו:

3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר:

4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאת וייקצ פרעה:

5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות:

6 והנה שבע שבלים ושדפות קדים צמחות אחריהן:

7 ותבלען השבלים הדקות והשדפות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום:

---

²⁰ 4QGen^e: *standing* (plene spelling). 4QGen^c and Masoretic have the defective spelling עמד.

8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה:

9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום:

10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים:

11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו:

Verses 12-14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו:

16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים לא יענה את שלום פרעה:

17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר:

18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו:

Verses 19-22 not extant among Dead Sea Scrolls

23 והנה שבע שבלים צנמות הדקות שדפות קדים צמחות אחריהם:

24 ותבלען שבע השבלים הדקות והשדפות הקדים את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי:

25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:

26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:

27 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב:

Verse 28 not extant among Dead Sea Scrolls

- 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים:
- 30 ויקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
- 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד:
- 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו:
- 33 ועתה ירא פרעה איש נבין וחכם וישיתהו על ארץ מצרים:
- 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע:
- 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו:
- 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכחד הארץ ברעב:
- 37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו:
- 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו:
- 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך:
- 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך:
- 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים:
- 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו:
- 43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים:
- 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים:

Verses 45-57 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 42

Verses 1-14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבא אחיכם הקטן הנה:

16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם:

17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים:

18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים²¹ אני ירא:

19 אם כנים אתם אחיכם האחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם:

20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן:

21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמם אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:

22 ויען אתם ראובן לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש:

Verses 23-37 not extant among Dead Sea Scrolls

38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

Chapter 43

1 והרעב כבד בארץ:

2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל:

Verses 3-4 not extant among Dead Sea Scrolls

---

²¹ 4QGen^e, Mas: *God*. 4QGen^l reads האלהים, which is probably just a scribal mistake.

- 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם:
- 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח:
- 7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם:
- 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו:
- 9 אנכי אערבנו ומידי תבקשנו אם לא הביאתהו אליך והצגתהו לפניך וחטאתי לך כל הימים:
- 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים:
- 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים:
- 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא:
- 13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש:
- 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי:

Verses 15-34 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 44 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 45

Verses 1-13 not extant among Dead Sea Scrolls

14 ויפל על צוארי בן ימין אחיו ויבך וכן ימין בכה על צואריו:

15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו:

16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו:

- 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשר טענו את בעירכם ולכו בחו ארצה כנען:
18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ:
19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם:
20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא:
21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך:
22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת:
23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנות נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך:

Verses 24-25 not extant among Dead Sea Scrolls

- 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם:
27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם:
28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

Chapter 46

Verses 1-6 not extant among Dead Sea Scrolls

- 7 בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכול זרעו הביא אתו מצרים:
8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקוב אביהם בכור יעקוב ראובן:
9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי:
10 ובני שמעון ימואל וימין ואוהד ויכין וצוחר ושאול בן הכנענית:
11 ובני לוי גרשון קהת ומררי:

Verses 12-34 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 47

Verses 1-12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב:

14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה:

Verses 15-31 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 48

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:

2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:

3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלונה בארץ כנען ויברך אתי:

4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם:

5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן וכשמעון יהיו לי:

6 ומולדתך אשר הולדת אחרים לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם:

7 ואני בבואי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברתה ארץ לבוא אפרתה היא בית לחם:

8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה:

- 9 ויאמר יוסף בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם:
10 ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו ויחבק להם וישק להם:
11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך:

Verses 12-14 not extant among Dead Sea Scrolls

- 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה:
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ:
17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה:
18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו:
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים:
20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:
21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם:
22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

Chapter 49

- 1 אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
- 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
- 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז:
- 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה:
- 6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחז כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור:
- 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל:
- 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך:

Verses 9-33 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 50

Verses 1-2 not extant among Dead Sea Scrolls

- 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום:

Verses 4-25 not extant among Dead Sea Scrolls

- 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים: